

מבוא

מיכאל קרו

מאמרה של סוניה לויין מנתה את מעמדו הכלכלי-סוציאלי של השבויות לאשה וטען כי ברגע לדירוג הגמוך שניתן לו בהערכתה הציבורית, העתונאית האקדמית, השפיע השבעון באורח משמעותי על המרכיב החברתי בישראל. מאמרה של עינת לחובר מציג נתונים סקר מ-1998 לגבי השתתפותם ומעמדן של נשים בעיתונות הכתובה בישראל. הסקר מגלח כי למרות הגידול בשיעור השתתפות של נשים בעיתונות היישראליות, מעמדן של עיתונאיות נשות מפערם כל עיתנאים במדים של הנדרת התפקיד, אחריות נזולית, שכר ותועומי ייקור. כמו כן מנתה המאמר ראיונות עמוקים עם עיתונאיים ועתונאיות כרכוביות השינויו של המבזע.

תמודדות העתונאות עם הקונפליקטים הנוצרים בעקבות השתלבותן בתומי מטבח אשוי להוורט בוגרנו בעבר.

דיליה לירין-אלפר, שכינהה כיוז"ר הוועדה לערמד האשה ברשות השידור בין השנים 1993 - 1998, מתארת עמדות של עובדות רשות השידור שהופיעו פנוי מונעדיות.

ענת פידרט ושולמית לב-אלגט בוחנות אירוע שבי האציג תיאטרון קהילתי
על נשים מזרחיות ביפו ד' הוזגה כסדרת תיעודי ("מזכוכאים") בעת צפיפות שיא
טליזיוזה. המחברות מנהרות את תפקידה של האציג מכשילד ליצירות והות
צמיה של המשתפות, וביפוייה אל מול מערכת הדמיומים הרווחת בתברחה
ישראלית. אחר כך הן מנהרות את הסרט במונחי ניסיונה של הבמאית, איריס
ובן, להעדר את ניסיונה שללה כאשה וכומרחת, ולבסוף הן חושפות את מה
זהן מתארות כתוליך של השבת סטטוס הסתראוטיפיים של זהות הנשיות

מגלה "הכפשה של דמות האשאה היהודיה הצערה כנסיכה מפונקת או הכפשה
דגנית בורובסקי" בוחנת דימויים של נשים יהודיות בפולניש האמריקני
ומזרחת והעוצמת מעגל השוליות בכתיבה העתונאית על הסרט.

של האשה היהודיה המבוגרת כאם מסרטס".
לסיפור, אנו מובאים שתי כתבות – אחת, מת אריה השבי, על כתבות
ביבאיות יהודיות בארץ הברית, והאחרת – כתעים מיומן ההפקה של יעל
קצץ בעת המכנת סרפתה "פלוגת ימפני" על קروس קציגות צה"ל החופש, כדרווין.

שורת התרבות מזכירות טופלו מבון מוקדם מבט נשית".
מערכת "קשר" תשמה לקבל הצעות למאמרים עבור גליון מי' 2001, שיקודש לחיביטים כלילים הכרוכים בעיתונות ובתקשורת היהדות בארץ, בבעולם, ובchoro.

בכל שנה עורק המכון לחקור העתונות והקשרות היהודיות טקס תלוות מלגנות לסטודנטים מצטיינים ע"ש טלי גורדון ונענבר עטיה ז"ל, שת תלמידות האוניברסיטה שנהרכו בפייגע ברוחן דיניגוף ב-4 במרץ 1996. בפתח האגילין אנו מביאים את הרצאה השנתית שנייה במסגרת הטקס שנערך במאי 2000 מפי פרופסור יאיר הופמן, ראש בית הספר למדעי היהדות באוניברסיטת תל-אביב, על תקשורת השכלה במקרא.

בעתונות ובתקשות התיוויזוט והיש איזין, נורית וגריבן ערכה סקר ריאוני הבונן אוכור נשים-סופרות בשפה העברית בעתונות ובכתבי עת עבריים עד מלחמת העולם הראשונה, הסקר מגלה את הדרך הקשה, האיטית, והארוכה והמהוססת שעשו נשים-סופרות מאו רחל מורה פרוגו לבית לוצאטו, הנחשבת לטופרת העבריות הראשונה. חידתן אל העתונים וכותבי העת דרש מתוווכים, נעשה בשוליים – למשל באמצעות זיאגר המכטבים – וכתה לא אחת לתגנובות מלגולות, ואך מעט נשים-סופרות זכו לפרנס את פרי עטן, אפיילו בעתוונות של מפלגות הפועלים. אחת הסופרות המופיעות בסקר היא זהה שפירא, מצאצאי האדמור' מקוריין שנפתחה בטרזינשטייט. כתיבתה בכתב-העת העבריים החשובים של המלחיצ'יט הראשונה של המאה העשרים הייתה בבחינת מופעה חשובה ויוצאת דופן, אך זהה שפירא נשכחה מלכ' וברשימה הביבוגרפיה מבקשת רחל ייקטן לנגללה אללינוונמה.

בגילין זה אנו מפרשים שוב את מאמרה של חנה הרצוג, שבرسומו בקשור 25 נפל שיבושים בביבליוגרפיה, המציע תשתיות מחקרית בנושא עתוני נשים בישראל. המחברת מתארת את התפתחות העתון המדורי הייעול לנשים בישראל וטוענת, כי הוא מוביל מחד לצמצום ייצוג האשה, ומайдן לפמיניות מדרחוב בחירות לנשים במשא ומתן החברתי.

גבוי וימן ויונתן כהן מציגים ממצאי מחקר שבוחן באורה השוואתי את הציגות המינימית בתשדרי בחירות שהוצעו בטלוויזיה בمعدقتם הבתיירות של 1999. הממצאים מגלים שכיחות הופעה גבוהה בהרבה של גברים, גם בתשדריטים מטעםן של מפלגות ליברליות, שטירה על תיוזם של עולמות התוכן המודגמים על ידי גברים ונשים, והציגות סטריאוטיפית של נשים במונחי גיל, מקום והופעה ישוב.

שני עתוני נשים בישראל נידונים בהמשך. מאמריו של מנתה את ירחון "האשה", שיצא לאור מטעם "הוחגים האורחיתים" בשנות העשרים, והמאבק שניהל למען תפקיד אינטנסיבי יהודיות של נשים במסגרת הגגוניה של תנועת הפועלים. התאמיר מדגש את הסירוב שפפני את הירחון לראות את רשות הרבים כדושת את ביטולה של רשות היחיד.